

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Návrh pořadu 6. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace předsedy vlády Petra Nečase o řešení situace na ministerstvu obrany v souvislosti s vážnými podezřeními spojenými se zadáváním veřejných zakázek v minulých letech
2. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny za účelem objasnění způsobu, jakým byly v uplynulých letech zadávány veřejné zakázky na ministerstvu obrany s cílem prověřit podezření na možné netransparentní a nestandardní postupy

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 6. schůzi Poslanecké snĚmovny Parlamentu
konané dne 23. září 2010

Obsah:

Strana:

23. září 2010

Schůzi zahájila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Usnesení schváleno (č. 63).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	3
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	8
Řeč poslance Alexandra Černého	11
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	15
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaoralka	17
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	22
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	26

Pořad schůze nebyl schválen.

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 6. schůzi Poslanecké snĚmovny, všechny vás znovu vítám. Prosím, abyste se usadili do svých lavic, abyste se přihlásili identifikačními kartami.

Tuto schůzi svolala předsedkyně Poslanecké snĚmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 42 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby 16. září 2010.

Prosím znovu, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 5. schůzi, která byla přerušena.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili poslance Václava Klučku a poslankyni Gabrielu Peckovou. Má někdo, prosím, jiný návrh? Nevidím, že by se někdo hlásil. V tom případě nechám hlasovat o tomto bodu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Z přihlášených 164 pro 160, proti jeden, nehlasovali tři. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 6. schůze Poslanecké snĚmovny určili poslance Václava Klučku a poslankyni Gabrielu Peckovou.

Potvrzuji, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 5. schůzi, která byla přerušena.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 6. schůze, jehož návrh je uveden v pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne SnĚmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 6. schůze. Vidím, že se hlásí pan poslanec Sobotka. Prosím, uděluji mu slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, dámy a pánové, já myslím, že by bylo dobře, abychom ještě předtím, než rozhodneme o programu této schůze Poslanecké snĚmovny, mluvili o důvodech, proč poslanecký klub sociální demokracie svolání takovéto schůze inicioval.

Já bych rád požádal paní místopředsedkyni, zdali by mohla požádat kolegy, aby hlasitě nekomtovali vystoupení řečníků v Poslanecké snĚmovně. Nepatří to k dobré politické kultuře.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já myslím, že je relativně klid v tuto chvíli. (Smích a potlesk poslanců strany Věci veřejné.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Jsem přesvědčen o tom, že v žádném případě by se a nikdy neměla stranická příslušnost promítat do výkonu funkce řídicího této schůze Poslanecké sněmovny. Chci vás ujistit, že náš jediný zástupce ve vedení Poslanecké sněmovny se o to vždy bude v tomto volebním období snažit. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegové a kolegyně, my jsme jako sociální demokraté přesvědčeni o tom, že mimořádnými schůzemi by se mělo šetřit. Měly by se svolávat v okamžiku, kdy je situace skutečně naléhavá. Měly by se svolávat v okamžiku, kdy není možné postupovat jiným způsobem.

My jsme dnes jako sociální demokraté v roli opoziční strany, nemáme většinu v Poslanecké sněmovně a nemůžeme svými hlasy prosadit zařazení bodů na řádnou schůzi Poslanecké sněmovny. Pokud se tedy někteří z vás budou ptát na to, proč jsme svolali mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny a neřešili to tím, že jsme navrhli zařazení bodu na řádnou schůzi Poslanecké sněmovny, pak vám odpovídám: Naše hlasy na to nestačí. Ale jednací řád Poslanecké sněmovny, platný zákon této země, nám dává jako opoziční straně právo iniciovat mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny a k této mimořádné schůzi jsme se právě sešli.

My bychom rádi, aby na této mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny proběhla diskuse k aktuální situaci v resortu Ministerstva obrany. Domníváme se, že by také stálo za to, abychom zvážili možnost zřízení vyšetřovací komise, která by se zabývala historií nestandardních veřejných zakázek, které byly na Ministerstvu obrany v uplynulých letech vypisovány či poskytovány.

Spouštěcím mechanismem k tomu, abychom se rozhodli zahájit veřejnou debatu na půdě Poslanecké sněmovny, bylo to, že 1. září letošního roku zveřejnil deník Mladá fronta Dnes první informace o nahrávkách a sledování v kauze podivného nákupu armádních minometů. Smutnými hrdiny těchto článků Mladé fronty Dnes byli dva lidé, kteří se nejčastěji pohybují v prostředí KDU-ČSL a strany TOP 09, pan Jaroslav Kopřiva a pan Josef Jindra. V těchto článcích je zmíněn i Kopřivův a Jindrův známý Pavel Severa, který byl zvažovaný jako nástupce náměstka Kopřivy na Ministerstvu obrany.

Kopřivovy autentické výroky, které se v těchto článcích Mladé fronty objevily, ilustrující poměry na Ministerstvu obrany, jsou podle našeho názoru skandální a neuvěřitelné. Některé z těchto výroků snad ani není možné na půdě Poslanecké sněmovny opakovat. Vyberu ale alespoň jeden z nich, k-

terý se týká konkrétního obchodu, jež svého času kritizovala i sociální demokracie jako opoziční politická strana.

Cituji pana Kopřivu, v té době ještě náměstka ministra obrany, jeho vlastní slova podle reportáže Mladé fronty Dnes. „No, musím říct, že ty dinga jsou na pytel. Taková kráva... Ale to byla čistá bartákovina. Naprosto čistá, dinga, no. Ten Smrž na tom udělal majlant. To je neskutečný,“ říká náměstek ministra obrany Jaroslav Kopřiva podle Mladé fronty Dnes zástupci firmy Patria na jedné ze schůzek, které redakce monitorovala.

Na vysvětlenou: Pan Martin Barták byl náměstek a později ministr obrany. Pan Michal Smrž jeho známý a majitel MPI Group. MPI Group je firma, která Ministerstvu obrany dodala 15 vozidel Dingo. Údajně za cenu cca o jednu třetinu vyšší než v okolních zemích. Tato dodávka byla realizována bez výběrového řízení. Podle některých novinářů mohl rozdíl v ceně plynout ve prospěch prostředníka, tedy firmy MPI, dosáhnout částky 173 milionů korun. To je tedy ona čistá bartákovina, dinga na pytel, taková kráva, jak o tom mluví bývalý náměstek ministra obrany Jaroslav Kopřiva.

Během dvou dnů se ke kauze, kterou otevřela Mladá fronta Dnes, začínají aktivně vyjadřovat ministr obrany Alexandr Vondra, ministr financí Miroslav Kalousek, bývalý ministr obrany Martin Barták, vyjadřuje se i premiér Nečas. Ministři Vondra a Kalousek se dostávají do veřejného sporu. Vzájemně se přímo či v náznacích ovlivňují z lobbismu ve prospěch některých konkrétních vojenských zakázek. Ve prospěch ministra Vondry do debaty zasahuje premiér Nečas. Na Kalouskovu obhajobu vystupuje v tisku bývalý premiér Topolánek a také zbrojař Háva.

K Josefu Jindroví, dalšímu smutnému hrdinovi skandálu Mladé fronty Dnes, se nikdo nehlásí, ačkoliv mu kdysi Topolánkova vláda prostřednictvím paní Kateřiny Neumannové svěřila moc nad přípravou mistrovství světa v lyžování v Liberci.

Ke své jistě velmi malé radosti byl do skandálu zapojen i bývalý šéf NATO Robertson, který údajně upozorňoval premiéra Topolánka a ministra Vondru na podezřelý charakter manévru kolem vypovězené a posléze znovu uzavřené smlouvy na nákup obrněnců Pandur.

Vzájemné veřejné útoky jednotlivých členů vlády, které trvaly překvapivě několik dnů, odhalily podle našeho názoru rozsáhlé vědomosti několika současných členů vlády o poměrech na Ministerstvu obrany a také o údajných lobbistických aktivitách ve prospěch jednotlivých zakázek. Jsou to všechno věci, o kterých tyto členové Nečasovy vlády nikdy v minulosti veřejně nemluvili. Přitom jde o závažná sdělení a já bych vás rád požádal, abyste závažnost těchto výroků posoudili sami. Nechci vás zdržovat. Vybral jsem u každého z aktérů jeden klíčový výrok, který je podle mého názoru pro danou situaci podstatný.

Pan premiér Petr Nečas se vyjádřil takto: Jedná se o další projev

neuspokojivého vztahu v oblasti ekonomiky a veřejných zakázek na Ministerstvu obrany, který má své kořeny v 90. letech.

Pan Miroslav Kalousek se vyjádřil takto: Saša Vondra byl neaktivnější člen vlády, který nejvíce prosazoval, abychom učinili se Steyerem a General Dynamic dohodu. Nejvíce s námi všemi hovořil a naléhal na to, abychom to udělali kvůli dobrým vztahům s touto firmou.

Pan Richard Háva: Alexandr Vondra je jednou z osob, které byly zainteresovány na zbrojních kontraktech.

Cítát pana Alexandra Vondry: Tyto problémy jsou důsledkem léta budovaných vztahů a pocházejí z 90. let. Je třeba té chobotnici useknout chapadla - řekl současný ministr obrany Alexandr Vondra.

Jak se zdá, tak minimálně pan premiér Nečas a ministr obrany Vondra jsou přesvědčeni o tom, že je Ministerstvo obrany obtočeno korupčními chapadly, která rozežirají zbrojní zakázky, a to už od 90. let. Přitom pan premiér Petr Nečas byl cca 10 měsíců náměstkem na Ministerstvu obrany právě v 90. letech, ale byl také dlouhé roky stínovým ministrem obrany za Občanskou demokratickou stranu. Pan Alexandr Vondra i pan Petr Nečas byli členy Topolánkovy vlády, která na obraně nijak nezasáhla. V naprostém klidu tam pod dohledem tehdejší ministryně obrany paní Vlasty Parkanové působili pánové Kopřiva, Barták, Šmerda i další. Kopřiva byl náměstkem na Ministerstvu obrany od roku 2003. Přežil tak čtyři ministry obrany a propustil ho až ten pátý, Alexandr Vondra.

Ač byl pan Jaroslav Kopřiva formálně lidovec, přežil na Ministerstvu obrany o několik měsíců dokonce i fakt, že KDU-ČSL vypadla z Poslanecké sněmovny. Otázka je a otázku bychom si měli položit všichni: Proč pánové, kteří dnes hovoří o chobotnici, která vznikla v 90. letech a obtočila svá chapadla kolem Ministerstva obrany, nezasáhli dříve, jestliže už dříve byli členy vlády a nepochybně tyto příležitosti měli? Proč o korupční chobotnici hovoří až nyní, vlastně vynuceně pod tlakem mediálního skandálu a v rámci útoku na své koaliční partnery? Já si myslím, že už položení této otázky je jedním z vážných důvodů pro zřízení parlamentní vyšetřovací komise.

Musím říci, že nás, sociální demokraty, udivuje, s jakou lehkostí se představitelé vládní koalice vyrovnávají s jedním z největších skandálů novodobé historie, s jakou elegancí házejí přes palubu náměstka Kopřivu, za jehož činy nesou politickou odpovědnost, minimálně od roku 2006, kdy se vlády ujala pravicová koalice. Působí to dojmem, že problém Kopřivy je potřeba rychle, v tichosti, izolovaně odsunout a pokud možno zapomenout. A přitom stačí podívat se do dvacetileté historie České republiky a podívat se na to, co se dělo na Ministerstvu obrany. Jestliže rekonstruujeme výroky účastníků těchto procesů, jestliže se podíváme do veřejných zdrojů, hovoří se o dohazování kšeftů napříč celou armádou. Hovoří se o nákupech nepotřebné techniky bez soutěží. Hovoří se o zákonech, které byly up-

raveny na míru pro zbrojařskou lobby. Hovoří se o pandurech, casách, ivecách, dingách a dalších.

Myslím si, že je také dobré podívat se na to, jak lidé, kteří v minulosti působili na Ministerstvu obrany, pokračují dnes ve veřejném životě. Pan premiér Nečas působil kdysi jako náměstek na Ministerstvu obrany. Pan ministr financí Kalousek působil kdysi jako náměstek na Ministerstvu obrany. Současný náměstek ministra Kalouska pan Barták působil na Ministerstvu obrany nejprve jako náměstek a poté jako ministr. Bývalý náměstek Kopřiva, který se udržel na Ministerstvu obrany sedm dlouhých let. Bývalý náměstek Šmerda, který je dnes pro změnu náměstkem ministra dopravy. Bývalá paní ministryně Parkanová, která je dnes místopředsedkyní Poslanecké sněmovny. To nejsou lidé, kteří by odešli z veřejného života. To jsou lidé, kteří nadále působí ve veřejném životě a měli by tedy nést primární odpovědnost toho odpovídat na otázky, které si nepochybně klade řada občanů. Klade si je řada občanů zejména v současné době, kdy po nich stejná vláda požaduje úspory, kdy stejná vláda tvrdí, že je nutno šetřit.

Resortem obrany protekly v uplynulých letech stovky miliard korun. Dnes se vyjadřuje veřejně celá řada podezření, pochybností, spekulací. Já se domnívám, že české veřejnosti dlužíme prověření celé věci. Dlužíme jí komplexní pohled. Ten komplexní pohled nemůže nahradit policejní vyšetřování, nemůže ho nahradit speciální skupina státních zástupců, nemůže ho nahradit ani činnost jednoho nového ministra obrany. Ten komplexní pohled může zpracovat parlamentní vyšetřovací komise. A my nechceme jako sociální demokraté klást této komisi žádné limity. My jsme byli také vládnoucí stranou, podíleli jsme se na koaličních vládách v letech 1998 až 2006 a domníváme se, že i toto období musí projít stejnou prověrkou jako jakékoliv jiné období ve fungování Ministerstva obrany po roce 1993.

Byli bychom rádi, kdyby vznikla parlamentní vyšetřovací komise, která se podívá na nestandardní procesy na Ministerstvu obrany v uplynulé historii, zmapuje je, upozorní na všechna možná rizika. Je to velmi důležité. Za prvé kvůli budoucnosti a za druhé kvůli občanům této země, protože lidé mají právo na to, aby byly složeny účty, aby byly složeny účty za dvacetileté fungování Ministerstva obrany. To jsou důvody, proč navrhuje sociální demokracie zřízení vyšetřovací komise.

Já se někdy setkávám s argumentem, který je dnes velmi moderní a populární, že vyšetřovací komise nic nedokáže. Říkají ho i lidé, kteří v minulém volebním období několikrát zřizování vyšetřovacích komisí navrhovali. Najednou změnili názor a dnes podle nich vyšetřovací komise postrádají smysl.

Já si myslím, že vyšetřovací komise by se měly zřizovat skutečně kvůli

vážným společenským problémům. A my tady určitý problém máme. Je to problém důvěryhodnosti. Je to problém toho, jak se v uplynulých letech a možná ještě dnes efektivně vynakládají peníze na Ministerstvu obrany. V minulosti jsme měli vyšetřovací komise, které výsledky měly, a měli jsme také vyšetřovací komise, které výsledky neměly, nebo je měly diskutabilní. Prostě obojí jsme již zažili. Ale není to důvod, není to argument, abychom paušálně do budoucna odmítali jakékoliv zřizování vyšetřovacích komisí. Já si myslím, že minimálně očištná by byla debata, samozřejmě rozhodnutí je v rukách členů a členek této Poslanecké sněmovny, ale myslím si, že by stálo za to, aby tato Sněmovna schválila alespoň program této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, aby mohli vystupovat všechny poslankyně a všichni poslanci, aby se diskuse neodehrávala jenom v úzkém okruhu funkcionářů, kteří mají právo přednostního vystoupení, a mohou tedy nyní mluvit v tomto úzkém prostoru. Ostatní mluvit v tuto chvíli prostě nemohou, jednacím řád Poslanecké sněmovny to bohužel nepřipouští.

Kolegové a kolegyně, vážená vládo, my jsme v sociální demokracii pečlivě zvažovali, zdali máme v této situaci použít takto silný nástroj, jako je mimořádná schůze Sněmovny, zdali máme použít takto silný nástroj, jako je zřízení vyšetřovací komise, ale domníváme se, že to je skutečně v souvislosti se skandálem na Ministerstvu obrany na místě a je to v pořádku a je to naše povinnost.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. O slovo se přihlásil pan premiér Nečas, potom za klub KSČM pan poslanec Alexander Černý.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci využít této příležitosti, protože Poslanecká sněmovna, která byla zvolena na konci letošního května, je v mnoha ohledech složena z řady nových poslankyň a nových poslanců, dokonce většina této Poslanecké sněmovny jsou lidé, kteří tady sedí poprvé, a možná proto by bylo také dobré v této souvislosti a právě na základě musím říci v mnoha ohledech neuvěřitelného vystoupení pana Sobotky si dobré zrekapitulovat několik základních fakt, aby i noví páni poslanci a nové paní poslankyně napříč politickým spektrem si uvědomili, o jakém problému jednáme.

Tento problém nevypukl jedním vydáním Mladé fronty Dnes. Tento problém nekulminoval v roce 2010 nebo v roce 2009 nebo v roce 2008. Tady ztrácí paměť i pan Sobotka. Jakýmsi způsobem to mohu pochopit u nových poslanců, ale ne u poslance, který seděl v této Sněmovně od roku 1996 a který byl v letech 2002 až 2006 prvním místopředsedou vlády a

také ministrem financí. Protože pokud se podíváme na to, zda to skutečně takzvaně sociálně demokraticky myslí pan šéf sociální demokracie upřímně, tak toto plamenné vystoupení, které tady předvedl dnes, měl předvést minimálně poprvé v době, kdy se stal předsedou poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické nebo kdy se stal například ministrem vlády a jejím místopředsedou. Protože již v té době bylo zatraceně co řešit jako dědictví působení sociálně demokratických ministrů obrany.

Jaká jsou fakta, dámy a pánové.

V roce 2001 činily náklady na zakázky v resortu Ministerstva obrany zadané přímým oslovením 9,9 miliardy korun z celkových výdajů na investice, které byly 13 miliard korun. To znamená, ve výběrovém řízení bylo vybráno pouze 3,2 miliardy korun. Jinými slovy, 75 % všech zakázek na Ministerstvu obrany – 75 %! – v době sociálně demokratického ministra a sociálně demokratické vlády bylo vybráno bez jakéhokoli výběrového řízení.

Rok 2002, kdy pan poslanec Sobotka je již členem vlády, jejím prvním místopředsedou a také ministrem financí. Celkově na akvizice 13,2 miliardy korun, z toho ve výběrovém řízení 2,9 miliardy korun. Zbývajících 10,2 miliardy korun bez výběrového řízení přímo jednomu vybranému dodavateli. Poměr – téměř 78 % z celého objemu akvizic bez jakéhokoli výběrového řízení! Kde jste byl tehdy, pane Sobotko, se svým plamenným projevem? Kde jste tehdy chtěl řešit tyto problémy akvizic na Ministerstvu obrany? Mlčel jste? Nemlčel jste, vy jste se na tom přímo spolupodílel! (Potlesk poslanců koalice.)

Zlepšila se situace v následujících letech? Rok 2003. Na akvizice v resortu Ministerstva obrany 16,6 miliardy korun, vybráno ve výběrovém řízení za 4,3 miliardy korun, bez výběrového řízení 12,3 miliardy korun. Jinými slovy – opět tradičních 75 % všech zakázek, z celého objemu 75 % vybráno bez jakéhokoliv výběrového řízení.

Mimochodem, víme, kdo v té době v těch letech, o kterých mluvím byl ministrem obrany, kde se 75 % veškerých peněz na akvizice vybíralo bez jakéhokoliv výběrového řízení? Jaroslav Tvrdík, ještě nedávno volební manažer České strany sociálně demokratické. Kde byli sociální demokraté s plamennými projevy a s plamennými žádostmi o vyšetřovací komise? (Dlouhotrvající potlesk poslanců koalice.) Mlčeli? Mlčeli. Ale tiše konali. Rozdávali bez jakýchkoliv výběrových řízení!

Mírná změna nastala s příchodem ministra Kostelky, ale jenom velmi mírná kosmetická, a s příchodem pana Kühnla, který však již nebyl ze sociální demokracie. Ano, tehdy v roce 2005 poklesl podíl akvizic na Ministerstvu obrany, které byly zadány bez výběrového řízení, na zhruba 22 %.

V roce 2006 ovšem opět vykmitnul na 34 %. Po celou tu dobu byl

místopředsedou vlády a ministrem financí, který zodpovídal za státní finance, tentýž člověk, který tady stál přede mnou – pan Bohuslav Sobotka. Mlčel. Nedělal nic. Neřešili, nevolali po komisích, nezvyšovali aktivitu v oblasti průhlednosti.

V letech 2007 až 2009 byl podíl akvizic bez výběrového řízení 20 %. Tedy vůbec nejnižší za posledních 10 let. Ano, s řadou z nich můžeme být velmi nespokojeni, ale ten skandální rozměr, skandální rozměr, kdy 75 % všech finančních prostředků na akvizice na Ministerstvu obrany bylo rozdáno bez jakéhokoliv výběrového řízení, ten byl v letech 2001 až 2005.

Dámy a pánové, 55 miliard v těch letech! Dohromady 55 miliard bez výběrového řízení přímo rozdáno dodavatelům. Sociální demokraté mlčeli, tiše konali a nevolali po komisích a vyšetřování a po změnách v akvizičním procesu.

Vzpomeňme si některé konkrétní kauzy.

Neuvěřitelná, skandální a tuto zemi dehonestující kauza nákup letounů Gripen. Jak může někdo, kdo hlasoval pro nákup letounů Gripen, dokonce dvakrát, jak může někdo bez jakéhokoliv záchvěvu studu předstoupit před tuto Sněmovnu a volat po vyšetřování v oblasti armádních akvizic!

První pokus o opatření letounů Gripen, dámy a pánové, v roce 2002 za 60 miliard korun – za 60 miliard korun! Všichni sociální demokraté s čestnou výjimkou dvou poslanců České strany sociálně demokratické hlasovali pro návrh. Jenom díky tomu, že Senát to neschválil a v Poslanecké sněmovně se tehdy našťestí nenašlo 101 poslanců a poslankyň, kteří by přehlasovali senátní veto – mimochodem, hlasovalo se o tomto návrhu po volbách v roce 2002, všimněme si této zajímavé okolnosti: obrovská zakázka a hlasuje se v podstatě po volbách – tak jenom díky tomuto jsme neutratili jako daňoví poplatníci 60 miliard korun.

Druhý pokus o pouhé dva roky později, pravda, nikoli již nákup, ale pronájem „za pouhých 20 miliard korun“. Tentokrát si to již pohlídali, v podstatě se přes Sněmovnu nešlo, hlasovali ve vládě. Všichni – všichni sociálně demokratičtí ministři hlasovali pro. A titíž nám tady dneska káží o tom, že se má udělat pořádek v akvizicích a že tyto věci máme šetřit. Zakázka za 20 miliard korun. Podotýkám, že z těchto zakázek, byť formálně jsou dělány na základě toho, že to bylo výběrové řízení, tak že všichni ostatní uchazeči odstoupili. Všichni ostatní uchazeči odstoupili a veřejně označili toto výběrové řízení na nákup nadzvukových letadel za zkorumpované, a proto se ho odmítli zúčastnit.

Takže byť to bylo formálně vedeno v kolonce výběrové řízení, žádné výběrové řízení neproběhlo, protože zůstal jeden jediný uchazeč – ten, o kterém se od začátku mluvilo o tom, že je odsouzen k výhře. A tak se také stalo!

V roce 2010 renomovaná zahraniční autorita, britský protikorupční úřad,

jednoznačně konstatovala ve svém rozhodnutí, že v kauze opatření letounu Gripen pro Českou republiku, Maďarsko a další státy došlo ke korupci, ke korupci v řádech stovek milionů korun. Toto bylo konstatováno naprosto jednoznačně a týkalo se to právě těchto dvou akvizic, které zabezpečovala vláda vedená Českou stranou sociálně demokratickou.

Další pozoruhodná kauza: kauza Pandur. Kauza Pandur nezačala v letech 2007, 2008 nebo 2009, opět pro nové paní poslankyně a pány poslance! Rozhodnutí o nákupu kolových obrněných transportérů Pandur učinila sociálně demokratická vláda v lednu 2006. Kontrakt mimochodem byl podepsán ale až na základě rozhodnutí vlády v čele se sociálními demokraty, shodou okolností také po volbách, ale vládou, která odstupovala. Takže opět velmi závažná záležitost za 20 mld. korun, která už potom byla jenom horko těžko hašena, aby s aspoň podařilo snížit objem této zakázky z 20 mld. korun na 14 mld. korun.

Takže mohli bychom věřit České straně sociálně demokratické, že opravdu upřímně jí záleží na stavu akvizičního procesu v resortu Ministerstva obrany? Mohli bychom jim to věřit, kdybychom ignorovali fakta, která jsem tady přednesl! Fakta, která ukazují, že rozdali 55 mld. korun, 75 % všech akvizic, bez jakéhokoliv výběrového řízení! Jednotka politického pokrytectví – kdyby to byla fyzikálně měřená veličina – tak jednotka by se jmenovala jeden Sobotka!

Děkuji, dámy a pánové. (Dlouhý potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným ke slovu je pan poslanec Černý. Prosím, máte slovo. (Dotazy z pléna, zda má právo vystoupit.) Pan poslanec, protože slyším šum, byl pověřen klubem KSČM, je místopředsedou klubu KSČM a hovoří místo pana poslance Kováčika.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi jenom ještě jednu poznámku, než se budu věnovat tématu, na adresu pana premiéra. Když jsem ho slyšel, vydedukoval jsem si z toho, protože je nám bezesporu všem jedno, protože se řídíme heslem padni komu padni, že vyzývá tímto svým projevem všechny poslance v této Sněmovně, aby učinili, co bude v jejich silách, aby pomohli vyčistit ten Augiášův chlév, řekněme zatím na Ministerstvu obrany, i když víme, že se to týká i celé řady dalších resortů. Mohlo by se to také ale interpretovat, jako když někdo křičí, tedy zloděj s prominutím křičí: chyťte zloděje! (Potlesk poslanců KSČM a části ČSSD.) Protože ministrů, kteří se v resortu obrany vystřídalo, bylo dost. Jestli se nepletu, tak 15. A nepochybují ani na vteřinu o tom, že všichni usilovali o to, aby vymýtli korupci ze svého resortu. A jak se jim to podařilo, to jsme s-

lyšeli před chvílí. Hlavně bychom se měli pokusit uvěřit tomu, že ten patnáctý, pan Vondra, který je někdy připodobňován k jakémusi sv. Jiří, akorát s tím, že nebojuje proti drakovi, ale že na koni a s mečem v ruce aseková chapadla nějakému podivnému hlavonožci. Chobotnice to asi nebude, protože ta má chapadel jenom osm, a to by s osmi chapadly rozhodně nezvládla, protože tak výkonnou chobotnici jsem v životě neviděl a asi ani nikdo z vás. Bude to nějaký druh hlavonožce, který chapadel bude mít určitě daleko víc.

Jen pro zajímavost. Některá čísla už tady padla, ale jen na dokreslení. Resortem obrany za necelých 20 let proteklo hodně přes bilion korun. Tedy daňoví poplatníci na naši obranu vydali přes bilion korun. Poměrně dost přes bilion korun. Kdo se trošičku orientuje v tom, jak se tvoří rozpočet Ministerstva obrany, tak ví, že zhruba polovina z této částky jde na mandatorní výdaje a zbytek v poměru tak 30:20 se potom dál rozděluje - jednak na provoz a přirozeně i na nákup nové techniky, zbraní atd. A pan Nečas tady před chvílí uváděl celou řadu čísel a říkal, že zhruba 75 % z toho bylo rozdáno bez výběrových řízení. Dovolím si jenom upozornit na to, že se bavil jenom o těch 20 %. Ale i z té další třicetiprocentní částky se platí celá řada věcí, kde ceny jsou ne vždy zcela transparentní, kde výběrová řízení také by zřejmě mohla probíhat. Jde o služby a celou řadu činností, které si armáda dnes objednává, a i tam se ztrácejí nebo mohou ztrácet obrovské peníze. Kdybychom připustili, že z prostředků, o kterých je možné vůbec uvažovat, že se tam nějaká míra korupce může projevit, se jen třeba desetina může stát předmětem tohoto zájmu, tak se pořád pohybujeme v řádu desítek miliard korun. A to opravdu stojí za pozornost!

Dovolím si ještě - nebudu vám tady provádět výčet toho, co armáda udělala, nebo neudělala, jaké akvizice si pořizovala a v jakém režimu; to jsem doufal, že bude mj. předmětem jednání komise, pakliže Sněmovna rozhodne o tom, že vznikne. Chtěl bych ale upozornit spíše na to, proč se pan premiér tak vehementně zaobírá třeba kauzou gripeny. Gripeny, to je věc, která byla nějak rozhodnuta. Rozhodně by stálo za to, aby se komise zabývala například tím, jestli je všechno v pořádku v kauze gripeny, ale za celá léta, co se vyšetřování v kauze gripeny provádí, vážení, já jsem nikdy nezaznamenal, že bychom v Česku udělali krok dopředu. Zaznamenal jsem to v Británii nebo ve Spojených státech, ale tam jsem také zaznamenal, že i za korupci si můžete klidně koupit beztrestnost. Jenom to stojí hodně peněz. Ale pro firmu, která se živí touto technikou, to byly částky přijatelné. Prostě v Británii si koupíte i v případě korupce beztrestnost. Stíhání bez ohledu na to, že už byl vyřčen ortel, je zastaveno, všechno je v pořádku, nahlíží se na vás, jako by se nic nedělo. V Česku ovšem ne. V Česku se k žádnému závěru žádný orgán nikdy nedopracoval a víme, že teď zrovna zase pracují orgány činné v trestním řízení na tom, aby

odhalily, jak to s gripeny u nás bylo. A já skoro nabývám dojmu, že se nám nebo někomu v této zemi může možná už příští rok velice hodit, že kauza gripeny buď ještě uzavřena nebude a bude tady pořád viset nějaký otazník a pořád si budeme říkat, jestli to bylo všechno košer a jestli je dobré s touto firmou spolupracovat i do budoucna. A už jsme u jádra pudla! Když tady byl loni pan Joe Biden, viceprezident Spojených států amerických, tak přece už nabízel alternativní řešení. A víme, že na stole budou i jiné nabídky. A troufám si tvrdit, že budou i dražší než to, co by mohly poskytnout gripeny. A bude se zase muset rozhodnout, protože ostraha vzdušného prostoru - prosím vás, ukažte mi někoho v této Sněmovně, kdo by řekl, že český stát nemusí chránit svůj vzdušný prostor - nějak. Alternativ je mnoho. Pan kolega Vidím mě ubezpečuje, že to jde i jinými než našimi vlastními prostředky. Je ale otázka, jestli to bude lacinější a co to udělá se suverenitou naší země. Ale to už je jiná věc.

Já si dovolím jenom podotknout ještě jednu věc. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že problémy, které dnes máme tendenci nebo možná budeme řešit na Ministerstvu obrany, jsou systémová záležitost.

Už tady bylo řečeno, že pan náměstek Kopřiva působil na ministerstvu sedm let, vystřídal čtyři ministry. Ti čtyři ministři obrany, někteří byli jmenováni, určitě bojovali pro korupci. Je zde jen paní Parkanová, ale vím, že už ve svém inauguračním projevu na ministerstvu měla boj proti korupci jako jeden z hlavních úkolů a bezesporu pro to udělala leccos. Pan Barták se také oháněl audity. Stály desítky milionů, ne miliony. Desítky milionů stály audity, o kterých nás pan ministr Barták informoval jako členy výboru pro obranu.

Pan ministr Vondra už taky vypsal nějaké audity. Určitě pověřil všechny orgány, na které má nějaký dosah, tím, aby šetřily. A chce nám namluvit, že do konce tohoto měsíce už bude mít nějaké výsledky. Dovolím si o tom dost pochybovat. A kdyby náhodou už nějaké výsledky byly, určitě mi dáte za pravdu, že by to vrhalo velmi, velmi špatné světlo na všechny jeho předchůdce bez ohledu na politickou příslušnost, protože ti všichni taky bojovali proti korupci, ale nepřinesli vůbec nic. Jenom vyhazovali miliony zase z kapes daňových poplatníků na šetření, na různé auditorské firmy, kde se taky dá pochopitelně mluvit o zajímavých vazbách. A výsledek je, že potom stačí koupit si noviny. Orgány činné v trestním řízení zatím neudělaly až na drobné výjimky v této oblasti takřka nic, co by bylo pozitivní.

Vrátím se k tomu, co jsem naznačil. Ten systém já spatřuji v tom, že někomu vyhovuje, protože my velmi dobře víme, jakou například funkci, tedy víme - ti, kteří se nějakou dobu zabývají například projednáváním těchto věcí ve výboru pro obranu nebo výboru pro obranu a bezpečnost, podle toho, jak se to které volební období jmenuje, tak víme velmi dobře, že parlamentní kontrola i kontrola například tímto výborem je absolutně

jalová. Nemá šanci vůbec nic v těchto věcech odhalit. Celou řadu akvizic, které ministerstvo provádí, se dovidáme z tisku. Když je ministr v dobrém rozmaru, tak nám naznačí, že bychom možná mohli o něčem vědět. Ale obvykle nás zahltlí kupou informací o jednom nebo dvou projektech a desítky dalších proběhnou, aniž by výbor pro obranu a bezpečnost dostal jakoukoliv indicii o tom, že se něco takového bude pro potřeby armády nakupovat.

Jedním z klíčových témat naší armády jsou mise, zahraniční mise. Nechci teď polemizovat o tom, co bychom měli dělat pro obranu naší země a co pro ni skutečně děláme, ale je fakt, že naše armáda - a někteří odborníci dokonce mluví o jakési afghanizaci naší armády - že naše armáda se prioritně připravuje, to znamená cvičí, ale i vybavuje technikou, kterou může uplatnit v zahraničních misích. Ta technika je mnohdy velmi specifická, například na teritoriu střední Evropy tu a tam i vůbec nepoužitelná, to znamená je to docela účelová záležitost a stojí obrovské peníze. A protože jde o životy našich vojáků, a o ty nám jde pochopitelně všem, to nikoho nepodezřívám, že by chtěl hazardovat s životy našich lidí v zahraničí, tak mnohdy přihlížíme mlčky tomu, že se právě v těchto případech všechny standardní metody jaksi obcházejí a že se jedná rychle, že se jedná tak, aby už už už bylo všechno pomalu na místě v Afghánistánu, a není pochopitelně čas na nějaké zdržování s nějakými výběrovými řízeními a dohadování se s těmi, kteří neuspěli. To je taky součástí systému a ten systém prostě nefunguje. Ten systém vyloženě umožňuje, aby se ten, kdo má odvahu, žaludek a příležitost, tak aby se pokusil toho zneužít a uloupnout si kousiček z těch deseti miliard, které jsou k dispozici.

Existuje několik metod, jak zkomplikovat život těmhle lidem. Já jsem doufal a doufám stále tedy ještě, že vystoupení pana premiéra bylo výzvou pro koaliční poslance, aby podpořili vznik vyšetřovací komise. Všichni přece víme, jak bude sestavena ta vyšetřovací komise. Ať použijeme jakýkoliv model, vždycky v něm bude mít vládní koalice většinu. To bude odvozeno od poměru sil ve Sněmovně. Není se tedy čeho bát. Naopak. Je to příležitost, aby nám například politici Věcí veřejných ukázali, jak to s tím novým stylem politiky je a že i parlamentní komise, bude-li třeba vedena těmito lidmi nebo budou-li v ní alespoň přítomni, tak že taková parlamentní komise konečně něco vyšetří. Bylo by to velmi, velmi příjemné. Akorát se obávám, že ta lhůta, která je předkladateli navržena, asi nebude stačit. A taky mám trošičku obavu, že ta vůle prostě tak velká nebude. Ale to uvidíme za pár minut.

Ještě mi dovoluňte jednu poznámku. Nepochybuji a myslím, že nikdo z vás nepochybuje o tom, že žádná armáda se neobejde bez moderní techniky. To prostě dnes nejde. Nežijeme ve středověku, abychom si vystačili s fyzickou silou, a proto potřebujeme moderní techniku. Mám ale obavu o

jednu věc. Česká armáda, která reprezentuje Českou republiku a jejíž příslušníci mnohdy i nasazují život za naše barvy, tak tahle armáda v konfrontaci s ostatními armádami vyspělých srovnatelných zemí se potýká s problémy, které jsou jinde prostě nevidané. Za chvíli, bude-li to tak ještě nějakou dobu pokračovat, nebudeme důvěryhodní, ani kdyby se naši vojáci v zahraničních misích s prominutím přetrhli, protože ta pachutí toho, co všechno naši armádu provází, ta se šíří už za hranice naší země. A troufám si tvrdit, že nás brzy bude diskreditovat nejen v Evropě.

Kdyby náhodou komise přece jen vznikla a kdyby náhodou měli ti, kteří mají ve svém štítu boj proti korupci, problém třeba s tím, jak urychlit nebo jak zkomplikovat chobotnicím a jiným hlavonožcům, co potom s tím, co nahrabali, chtěl bych upozornit na to, že už v minulém volebním období jsme se pokusili předložit Sněmovně návrh například o majetkových příznáních. To je něco, o čem jsme se bavili zhruba před dvěma hodinami tady a co by mohlo být docela účinným prostředkem k tomu, aby si hlavonožci dali na chvíli pokoj.

Já pevně věřím, vážené kolegyně a kolegové, že při vědomí toho, že v tuto chvíli rozhodujeme opravdu o důvěryhodnosti všech proklamací, které jsme před volbami i po volbách deklarovali, tak že při tomto vědomí se teď zahájí teď už snad, doufám, krátká rozprava a poté že schválíme vznik vyšetřovací komise a uděláme všichni, co bude v našich silách, aby konečně dospěla k nějakému závěru.

Děkuji vám předem za podporu tohoto záměru. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalšímu uděluji slovo panu poslanci Sobotkovi. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, vážená vládo, já bych chtěl poděkovat panu poslanci Černému za to, co řekl zejména v závěru svého vystoupení. Chtěl bych vás také informovat o tom, že jsme do Poslanecké sněmovny předložili návrh zákona o příznání k registrovanému majetku. Myslím si, že to je téma, které, doufám, se otevře na některé z příštích schůzí Poslanecké sněmovny. A pokud je zde skutečně takto silné odhodlání bojovat s korupcí, tak doufám, že pro tento návrh zákona tady získáme bez problémů nadpoloviční většinu hlasů a konečně se naše země zařadí po bok civilizovaných států, které mají ve svém právním řádu institut majetkového příznání, které spravuje finanční úřad.

Ale jenom mi dovoluňte skutečně reagovat na vystoupení pana premiéra, které bylo velmi důrazné a velmi emotivní. Já jsem ho pochopil jako vystoupení na podporu našeho záměru. Jestliže pan premiér vidí některé e-

tapy v době existence Ministerstva obrany jako problematické, tak přece to je argument pro to, aby vyšetřovací komise vznikla.

Já se jenom obávám, že pan premiér si úplně nepřečetl podklady pro tuto schůzi. Já to chápu, jako předseda vlády čte hodně věcí a má hodně povinností. Ale my jsme v tom návrhu, který jsme předložili, navrhli, aby zaměření, časové zaměření vyšetřovací komise bylo na celé období, to znamená od roku 1993 až do roku 2010, právě proto, že se v těchto letech střídaly vlády, právě proto, že existovaly různé koalice, často i velmi absurdní.

Pan premiér tady mluvil o roku 2001. Já jsem zalistoval ve své paměti. V roce 2001 zde byla menšinová vláda sociální demokracie na základě opoziční smlouvy s Občanskou demokratickou stranou. To znamená, že jestliže zde pan premiér, který je členem ODS a byl členem ODS v té době, seděl v této Poslanecké sněmovně, tak to byl on, kdo pomáhal tolerovat tehdejší menšinovou sociálně demokratickou vládu. Já mu za to děkuji. Byla to dobrá vláda. (Potlesk zleva.) On nám v tomto hodně pomohl pan Nečas a já mu děkuji za to, že čtyři roky loajálně jako člen ODS a jako poslanec toleroval menšinovou vládu sociální demokracie v čele s Milošem Zemanem. Pan premiér má přesně pravdu, že v roce 2001, v době, kdy on toleroval naši vládu, tak vláda řešila nákup letounů Gripen. Ten návrh tady v Poslanecké sněmovně nebyl schválen, resp. poprvé, a podruhé nebyl schválen v Senátu a nakonec nebyl v této podobě realizován. Já si myslím, že historie je prostě složitá.

Pan premiér tady hovořil o letounech Gripen, o pronájmu, kdo pro ten pronájem hlasoval ve vládě. No, to bylo v letech, kdy tady byla koaliční vláda sociální demokracie, KDU-ČSL a Unie svobody.

Podívejme se do dnešní vlády. Vždyť i v dnešní vládě jsou lidé, kteří tehdy byli v KDU-ČSL a podporovali pronájem letounů Gripen. Prostě těch dvacet let docházelo ke změnám na politické scéně, byla tady během těch dvaceti let různá politická spojení, byly tady různé koaliční vlády. Jedna věc je jistá. Poslední ministr obrany z řad sociální demokracie odešel z Ministerstva obrany v roce 2003. I to si dobře pamatuji, protože tehdy to bylo na základě sporu o rozpočet Ministerstva obrany, kdy Ministerstvo financí tlačilo na snížení objemu rozpočtu Ministerstva obrany a tehdy ministr obrany Jaroslav Tvrdík na protest rezignoval. To byl rok 2003. Sedm let sociální demokracie neměla na Ministerstvu obrany ministra a neměla tam dokonce ani náměstka, který by byl členem sociální demokracie.

Jedna věc je kuriózní. Právě v tom roce 2003, kdy odchází Jaroslav Tvrdík, přichází na Ministerstvo obrany jiný úředník – a to byl Jaroslav Kopřiva. (Potlesk zleva.) Ten tam vydržel dalších sedm let, odešel až teď.

My chceme, aby se komise zabývala celým obdobím od roku 1993 až do roku 2010. A já si myslím, že se můžeme klidně ptát, kdo se bojí vyšetřovací komise. Není to sociální demokracie. My tu komisi navrhujeme. Kdo se bojí vyšetřovací komise? Ten, kdo má máslo na hlavě. Ten, kdo se nebojí komise, pro ni bude hlasovat. To přece není žádný problém, abychom takovou komisi tady v Poslanecké sněmovně zřídili.

A já bych se rád zeptal pana premiéra, jak bude hlasovat, zdali skutečně bude hlasovat pro zřízení vyšetřovací komise. Já myslím, že pan premiér nemá důvod se této komise bát. My nemáme důvod se této komise bát, tak ji prosím udělejme, ať může začít pracovat co nejdříve a začne se zabývat tou spletitou historií Ministerstva obrany.

Ta chapadla chobotnice – a o té nehovořím já, o té nehovoří sociální demokracie, o chobotnici, která obepnula Ministerstvo obrany, hovoří členové této vlády, ti hovoří o chobotnici, která v 90. letech ovinula Ministerstvo obrany. Tak jestliže ta chobotnice je životaschopná, jestliže tam vydržela od 90. let, jestliže přežila střídání vlád, přežila střídání ministrů, přežila samozřejmě střídání různých náměstků, tak se prosím na ni podívejme! Rozsviťme ve vyšetřovací komisi a podívejme se na tu chobotnici! Proč se toho tady někdo v této Poslanecké sněmovně bojí? Já se toho nebojím, sociální demokraté se toho nebojí. Rozsviťme, zaměřme reflektor na Ministerstvo obrany, na těch posledních dvacet let!

Je ještě jedna věc, která je důležitá a kterou bych chtěl říci. Pokud tato Sněmovna rozhodne o vzniku vyšetřovací komise, sociální demokracie neaspiruje na vedení této vyšetřovací komise. Já jsem dokonce přesvědčen, že by bylo v zájmu politické kultury, aby předsedu této komise nominovala politická strana, která nebyla v uplynulých letech ve vládě, aby to prostě byla strana, která nebyla ve vládě, ať je to buď KSČM, nebo jsou to Věci veřejné. Já myslím, že by to přispělo k politické kultuře, pokud by takovouto komisi vedl poslanec buď z KSČM, nebo ze strany Věci veřejné.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším řečníkem je pan poslanec Zorálek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: No, já nevím, příteli předřečníku, jestli jsi to správně pochopil, že pan premiér vyjádřil podporu našemu návrhu ve svém vystoupení. (Smích v sále.) Já si tím ještě oproti kolegovi Sobotkovi nejsem úplně jist. Na mě to působilo takovým dojmem, že pan premiér tady vychrlil sérii docela vážných obvinění a potom poměrně rychle zmizel z prostor této sněmovny, takže teď nevím, jestli vůbec sleduje i vystoupení pana Sobotky a dalších, takže ani netuším, jestli bude vůbec sledovat to, co budu říkat já.

Já si ještě nejsem jist, jestli on stoprocentně podpoří náš návrh. Když se dívám na vládní koalici a poslance vládní koalice, tak také nemám ještě jistotu, že všichni skutečně pochopili, že to myslíme dobře a že to podpoří. Naopak, já tady vidím úplně opačné reakce, takže zřejmě to téma zdaleka tak jasné není.

Já bych se, jestli budete mít trpělivost, chtěl pokusit o to, co mi připadá docela obtížné, pokusit se vás přesvědčit, že to pro nás prostě smysl má, pokud bychom se do té schůze pustili.

Předtím mi ale ještě dovolu, protože pan premiér ve svém vystoupení řekl skutečně řadu vážných obvinění, uvést jeden příklad toho, že ty věci opravdu nejsou tak jednoduché. Tady třeba padlo, že sociální demokracie, pandury a podobně, jaká to je hrůza, citoval se tady George Robertson. Kdybyste si dali práci a podívali se na ten autentický text, na vyjádření pana Robertsona, tam mi dovolu, abych v zájmu přesnosti vám sdělil, že tak jak to Mladá fronta zveřejnila – a mám tady anglický text, raději vám ho nebudu číst a zkusím to trochu přeložit. Pan Robertson přesně napsal toto, a můžete si to zkontrolovat v původním anglickém znění: Potvrzuji, že jsem napsal v rané fázi panu premiéru ministru Topolánkovi v souvislosti s kontraktem na pandury a publikoval jsem velice otevřeným a transparentním způsobem, že tento kontrakt byl handled, byl prostě proveden, jako velký příklad – jako great example how to handle defence purchasing – jak tedy provádět tyto obranné nákupy. To znamená tak, jak to bylo provedeno za vlády Jiřího Paroubka, to pokládá Robertson za velký příklad toho, jak se to má dělat, a naopak říká, že je velice znepokojen tím, že to, co bylo tak jasné a otevřené, se má nyní zrušit. To je to znepokojení, aby bylo jasno. Tady máme od Robertsona, který říká – (Potlesk.) Ale prosím vás, já vás tím nechci unavovat, protože to by bylo asi pro jiné grémium.

Pan premiér začal pěkně a velmi slibně. On začal tím, že řekl: jste tady noví poslanci. Já tedy jednu věc cítím jasně, že se v tom sotva můžete vyznat. To je opravdu hodně nepřehledná věc. Ministerstvo obrany od roku 1993, to vám tedy nezávidím.

Já teď nechci mluvit proti vládě a budu se snažit nemluvit nepřátelsky. To nemá smysl. Já bych skutečně chtěl uvést argumenty, proč o té věci jednat a proč zřídit tu komisi. Zkuste to vyléchnout a zvažte to. Možná je to marné, ale musím to prostě zkusit.

Podívejte – první důvod. Sněmovna bude schvalovat státní rozpočet. Tam budete zvedat ruce, já nevím, pro nějakých 50 miliard pro obranu. Neberte mě za slovo, kolik to je přesně, ale řekněme zhruba taková suma. O tom budete rozhodovat v tomto období, přátelé, možná i o takových věcech, jako je otázka dalšího vývoje nadzvukového letectva. V roce 2013, tuším, vyprší kontrakt a my budeme rozhodovat, jak dál. Jsou to obrovské peníze. Jestli to bude Visegrád, nebo jestli to budou gripeny, nebo jestli to

budou F16. To budou obrovská rozhodnutí o miliardách, o kterých už tato Sněmovna začne pravděpodobně jednat a rozhodovat. Vy jako noví poslanci vstupujete do situace, kdy budete rozhodovat o těchto miliardách. Poneseme za ně odpovědnost všichni společně a zvlášť ti, kdo chtějí pro ten rozpočet zvednout ruku a ponesou odpovědnost za to, jak se s těmi penězi zachází.

Teď tady slyšíte z různých stran, že Ministerstvo obrany je něco jako chobotnice, že je to problém od roku 1993 a že to je systémová změna, že to je systémový problém, že tam zřejmě dochází k takovému předražování zakázek, že ty ceny jsou dokonce dvojnásobné, trojnásobné.

Chápete, tady probíhají demonstrace, kde lidé křičí, že se jim snižují mzdy, vy chcete obhájit úspory státního rozpočtu, a tady se vrší podezření, že jsou zakázky zbrojního materiálu, zbraní, které jsou zbytečné, které vůbec armáda nepotřebuje a které jsou trojnásobně předraženy. A to všechno Sněmovna pokryje. Jakmile to odhlasujete, tak jste to všechno pokryli.

A co si s tím počít, všichni, kdo tady jsme? A řekněme, my, co jsme tady děle, tak neseme odpovědnost. Různou. Nezkoumejte teď, kdo přesně co, to se nedobereme, protože se tady nedohodneme u toho mikrofonu.

Takže všichni neseme odpovědnost za to, co se v obraně dělo. Má to pravděpodobně hluboké kořeny. A já bych chtěl říci, že ta komise, tam nejde jenom o to, abychom se obviňovali, abychom si dávali nálepky - ty máš toho zločince a ty toho a ty za to neseš odpovědnost. Tady jde o to, co s těma prachama do budoucna se bude dělat. Jak se s nimi bude zacházet. Jestli najdeme způsob, jak zabránit tomu, ať tam ty peníze netečou jako do černé díry.

Já vám řeknu, že od roku 1999, odborníci mě možná opraví, ale od roku 1999 klesly peníze do rozpočtu obrany tuším z dvou procent skoro na jedno procento. Ale zhruba ten trend je takový. Já vám řeknu, že já mám podezření, že pokles peněz do armády je dán tím, že tady existuje jakési tušení, že s těmi penězi se tam prostě zachází velmi pochybným způsobem a že ta armáda, jak mi říkal jeden voják, nemá větší cenu než toho jednoho ročního rozpočtu. Že místo aby se ty peníze, co se tam dávají, aby se budovala armáda, která má větší hodnotu, tak ty peníze končí v černých dírách a ta armáda tak sotva má cenu toho jednoho ročního rozpočtu. To je přece problém, který se týká všech těch, kteří v této Sněmovně chtějí rozhodovat o rozpočtu. Tady je dneska velký branně bezpečnostní výbor, poměrně silně ustavený, který je určený pro to, aby se zabýval těmi věcmi, které jsou dnes široce veřejně diskutované. Jsou tady kauzy, které chtějí řešení, a co si s tím počneme.

Možná že pan Alexandr Vondra, když vystoupí, tak řekne: No, tak to

šetří policie. Víte, já vidím problém v tom, o čem jsme tady mluvili už dnes dopoledne, že totiž policie ve skutečnost není schopna s tou chobotnicí nic zásadního udělat. Ta policie a státní zástupci, ti jsou schopni možná tak usknout to jedno chapadélko, pokud náhodou pan Kopřiva něco řekne do odposlechů a prostě to na sebe všechno řekne. Popíše ten způsob, jak se províze přidat k té zakázce. A pan Kopřiva nám popsal jeden způsob, jak se ta províze do toho dá dostat, a těch způsobů bude zřejmě, přátelé, plno. A co ta policie s tím bude dělat?

Už jsem tady o tom jednou mluvil. Říkal mi nedávno jeden státní zástupce: Mám tady skandální záležitost, předraženou zakázku zastupitelstvem. Kde v tom mám najít trestný čin? Co s tím ta policie bude dělat? Opakuji: Pokud ten dotyčný se někde v odposleších nepřízná, tak potom, řekněme, usekne to jedno chapadélko, ale kdo tady dal podání, trestní žalobu na tu chobotnici celou? Kdo to udělal? Kde je ten rypák té chobotnice? Kde jsou její oči? Chápete? Je to systém. Řeklo se, že to je z 90. let. To je vytvořený systém. Systém předražování zakázek. Kdo s tím co udělá? Kdo za to bere odpovědnost? Pan ministr řekne, že to dělá sám?

Pane ministře, při všem respektu k vašemu odhodlání udělat pořádek na ministerstvu - vy jste byl několik let ve Spojených státech. Vy dobře víte, že komise zřízené v Kongresu k takovým otázkám v Americe jsou zcela běžné. Já si vzpomínám na komisi k „bé dvojkám“, k těm letadlům, která řešil Kongres. Prostě tohle je věc, kterou standardně dělá v takové civilizované zemi, jako jsou Spojené státy, komise právě proto, že ti kongresmani chtějí vědět, kam ty peníze tečou. Takových komisí bylo bezpočet. Někdo tady řekne, že ty komise u nás nefungují. No přátelé, že se na to vykašleme a nebudeme je dělat vůbec. Tak ať fungují jako v té Americe, a ne že řekneme, nám nefungují tak, jak bychom chtěli. Tak se to naučme dělat! Protože k civilizované zemi to patří. Víte proč? Opakuji: My rozhodujeme jako poslanci o těch penězích. My máme garanci před veřejností za to, že ty peníze se nerozkradou, že tam prostě nezmizí v těch černých dírách. Všichni neseme odpovědnost. A ti noví do toho spadli, jako kdyby skutečně také najednou, co si s tím počít.

Ta komise je přece způsob, jak nabízíme tomu ministrovi, který to myslí vážně - když budu věřit, že to myslí pan Nečas vážně, pan Vondra vážně. My vám nabízíme pomoc. Jestliže chceme skončit s tímhle systémem, s touhle chobotnicí, tak to nelze hodit na nějakou policii. Ta na to prostě nemá, přátelé. A jestli se má něco zásadně změnit, jestliže se má vytvořit systém kontroly nad zacházením s finančními prostředky na Ministerstvu obrany, tak jednak na to podle mě i odhodlání premiéra, ministra je málo, ale hlavně Parlament o tom musí být informován. Parlament musí mít znalosti toho, co se tam děje, musí to poznat. Musí pochopit, v čem ten systém fungoval vadně, a musí být nějaké závěry, jak to změnit. Jakým způsobem z-

abránit tomu, aby se nestydatým způsobem dvakrát třikrát předražovaly zakázky, jak to slyšíme. Protože dneska to jsou takové debaty v novinách: No, to je to, že tam bylo vybavení, zbraně. Vybavením nemůže zakázka stoupnout dvakrát třikrát. To je trochu příliš. Tady jsou prostě vytvořené metody, jak se ta hra hraje, a dokonce bohužel musím říci, nejenom se zbraněmi. Tady je přece problém ještě širší na Ministerstvu obrany. Tady je třeba se zabývat způsobem, jak je financováno ubytování, stravování, vstrojování vojáků. Protože máme přece indicie, že i tyhle věci nejsou v pořádku.

Pan ministr obrany, pokud vím, propustil 700 občanských zaměstnanců, aby ušetřil mzdové prostředky. Já už si teď nejsem jistý, jestli teď ty činnosti budou na smlouvách, jestli ministerstvo ušetří na této operaci. Takže skutečně být hospodářem, jiným než to bylo dosud, to chce takovou změnu. Jednak že to chce zásadní změnu, a Parlament by měl vědět, že se ta změna skutečně děje, že to není nějaká další kamufláž, anebo prostě to nemusí být schválnost, prostě je těžké to udělat.

Přece v této zemi je objektivně těžké říci, jak si poradíme s předraženými zakázkami. Opakuji, co jsem už tady řekl ráno. Manuál pana ministra Johna neřeší ten problém předražených zakázek. To, že se někde rozhodne o tom, že zakázka je za sto, sto dvacet milionů, že je předražená o několik desítek milionů a že ten, kdo ji dostane, prostě ty peníze pošle těm, kteří se o to zasloužili, že ji dostal. Tento jednoduchý systém, který v této zemi vesele funguje, tak my nemáme způsob, jak ho zastavit. A tenhle samozřejmě funguje na Ministerstvu obrany. To je ukázkový příklad. A jestli nebude existovat v Parlamentu místo, kde se touto věcí budeme zásadně zabývat a kde prostě bude skutečná vůle najít způsob, jak zabránit tomu, aby obrana pohlcovala peníze, které jdou vniveč, tak budeme v tom systému v podstatě pokračovat a poneseme za to odpovědnost všichni včetně těch nových 114 poslanců, kteří do toho spadli zpočátku nevinně. A když si řeknete komisi nepotřebujeme, žádné zástupce tam nepošleme, to si opozice vymyslela. Já vám to říkám jako poslanec, který je tu řadu let, a máte pravdu, nesu už taky velkou odpovědnost za to, co se připustilo. Však mi to taky lidé říkají na náměstích, ale já vám to říkám jako varování, abyste za nějakou dobu nebyli v podobné situaci, že vám budou lidi vypočítávat, co všechno se děje, a třeba i na tom Ministerstvu obrany. Skandály a peníze, které tam prokazatelně tečou neefektivním způsobem. A přidáte se k té odpovědnosti, kterou neseme my, kteří jsme tady déle!

A proto vás prosím, samozřejmě především poslance vládní koalice, abyste to, než zvednete ruku, zvážili, jestli když vám tady někdo radí, abyste tu komisi zabil, jestli to s vámi myslí opravdu dobře. Já jsem sice opoziční poslanec a nemám vůči vám žádnou animozitu a myslím si, že to

je skutečně váš zájem. Abyste, když jste sem přišli jako noví, když jste přišli jako poslanci, kteří nechcete se podílet na tom, co bylo špatně v minulosti, prokazatelně špatně, a těm lidem to hrozně vadí venku! Oni vás tady zvolili taky proto, protože si mysleli, že s tím něco uděláte. Vy když zvednete ruku proti této komisi, tak uděláte první krok k tomu, že na ty lidi... že nad nimi mávnete rukou a budete stále více se stávat součástí systému, který dnes podle mě v této podobě nemůže dál existovat, protože ta země si to nemůže dovolit. Vy zde říkáte vládě, kterou utvořila tato koalice, vláda rozpočtové odpovědnosti. Já vám říkám - bez pořádku na Ministerstvu obrany je tenhle název prázdný slogan! (Potlesk částí poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další přihlášenou je paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Vlasta Parkanová. Máte slovo. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, opozice dnes požaduje mimořádnou schůzi Sněmovny v souvislosti s vážnými podezřeními spojenými se zadáváním veřejných zakázek na Ministerstvu obrany v minulých letech. Zřejmě již tedy zapoměla, že tyto zakázky se uzavíraly buď v době, kdy sociální demokraté vládli, nebo jde o zakázky, na které mělo působení jejich vlád zcela zásadní vliv. Mám na mysli především zakázku na nákup 199 kolových obrněných transportérů Pandur s opcí na dalších 35 kusů v celkové hodnotě téměř 21 mld. korun, která byla ministrem obrany podepsána po intervenci tehdejšího předsedy vlády Jiřího Paroubka.

Tato smlouva způsobila obrovské problémy, které jsem byla nucena řešit prakticky po celou dobu, kdy jsem v letech 2007 až do jara 2009 byla ministryní obrany. V době podpisu této obří zakázky Armáda České republiky měla velký kontingent na Balkáně a současně posilovala svoji misi v Afghánistánu. Rozpočet Ministerstva obrany byl v té době značně zatížen pronájmem nadzvukových stíhaček Gripen a dalších 20 mld. alokovaných na nákup kolových obrněných transportérů znamenal, že si armáda prakticky nemohla dovolit nakupovat cokoli jiného. Přitom operační potřeby armády pro obě mise byly zcela jiné, neboť jak stíhačky, tak těžká obrněná vozidla jsou v misích jen málo nebo vůbec použitelná.

Po mém nástupu na ministerstvo jsme prakticky okamžitě zrušili onu opci na dalších 35 vozidel Pandur, ale to nestačilo. Ukázalo se, že pro vojáky v Afghánistánu nezbytně potřebujeme lehká obrněná vozidla, která v tamních podmínkách slouží vojákům jako běžný dopravní prostředek. Takové vozidlo tehdy ovšem našim vojákům zcela chybělo. Byli jsme tedy v situaci, kdy jsme očekávali velké obrněnce a reálně jsme potřebovali používat vozy mnohem menší a mnohem lehčí.

Připomenu, že v té době měla armáda k dispozici pouze lehce a zcela nedostatečně opancéřované landrovery, které byly navíc díky přetížení právě oním pancířem značně poruchové. To byla výbava, kterou předchozí vláda zajistila našim vojákům do tak rizikového prostředí. Tuto situaci jsme okamžitě řešili. Se Spojenými státy se nám podařilo vyjednat zápujčku 26 kusů vozidel Humvee pro potřeby našeho provinčního rekonstrukčního týmu a pro Útvar speciálních operací vojenské policie.

I toto řešení bylo pouze dočasné, neboť stupeň balistické ochrany těchto vozidel přestával vyhovovat zhoršující se bezpečnostní situaci v Afghánistánu. Nemusím snad připomínat, všichni si pamatujeme, v té době byli mezi našimi vojáky první padlí a těžce ranění. Proto jsme přistoupili k nákupu lehkých obrněných vozidel, a to bez výběrového řízení. Zákon o veřejných zakázkách Ministerstvu obrany umožňuje takto postupovat. A já si stojím za tím, že bezprostřední ohrožení životů našich vojáků využití této výjimky plně ospravedlňovalo.

Při nákupu těchto vozidel jsme vycházeli z požadavků armády a jejich operačních potřeb. Padala tady jména těch typů vozidel. Vozidlo Dingo je větší, má menší palebnou sílu a slouží víceméně jako obrněný autobus pro transport vojáků mezi Kábulem a Lógarem. To zmiňované Iveco je menší, má větší palebnou sílu a slouží při výjezdech a patrolách do okolí základny Lógaru. Využívá se též pro naše speciální jednotky při jejich nasazení v bojových akcích.

Cena těchto vozidel byla přirozeně ovlivněna tím, že jsme museli nakupovat rychle, a to s využitím českého prostředníka, což nám nařizoval tehdy platný zákon, který byl mimochodem změněn, a tato podmínka už pro armádní nákupy od října roku 2009 neplatí. Podstatné je také vědět, že ani prostředníka jsme si vybírat nemohli. Každý výrobce této techniky totiž má u nás svého výhradního zástupce, se kterým jsme byli nuceni vyjednávat. My jsme neměli tedy na výběr mezi nákupem drahých nebo levných vozidel. My jsme měli na výběr mezi nákupem drahých vozidel a žádným nákupem.

Považuji za krajně licoměrné od poslanců, kteří tento nákup kritizují, neboť do takto nepříznivé a pro stát nevýhodné situace jsme se dostali vlivem působení vlád, které dopustily, aby se akviziční politika Ministerstva obrany zaměřila zcela chybných směrem.

Nastalou kritickou situací nešlo řešit jinak než nestandardní cestou urychleného nákupu prvních lehkých obrněných vozidel bez řádného výběrového řízení. Pokud jsme si měli vybrat mezi kritikou za zvolený postup a ochranou našich vojáků, volili jsme to druhé. A já jsem tomu ráda.

Poté měl následovat nákup většího počtu těchto vozidel. Ten jsme plánovali standardním výběrovým řízením. A není mojí odpovědností, že se tak po mém odchodu nestalo.

Nákupem prvních lehkých obrněných vozidel jsme sice vyřešili akutní operační potřebu pro naše mise, ale problémy, do kterých se resort dostal díky finanční zátěži z nevhodné smlouvy na nákup 199 obrněných transportérů, tím rozhodně nezmizely. Příležitost pro částečné řešení přišla teprve v okamžiku, kdy dodavatel transportérů přestal řádně a včas plnit své závazky ze smlouvy. Měli jsme přirozeně možnost přimhouřit nad tím očmi, avšak vzhledem k okolnostem, které jsem uvedla, jsme se rozhodli jít do určitého rizika a smlouvu vypovědět.

Měli jsme jasně doloženo, že vozidla nevyhověla ve čtvrtině bodů armádním kontrolním zkouškám. Jako nereálné se ukázalo, aby vojáci prvních 17 transportérů dostali do konce listopadu 2007, což bylo ve smlouvě dohodnuto. Tuto skutečnost ostatně dodavatel nikdy nezpochybnil. A pokud dnes lord Robertson uvádí, že ve svých dopisech vyjádřil znepokojení nad tím, že ke zrušení kontraktu došlo bez nějakého jasného důvodu, jednoduše nemá pravdu. Ostatně, jeho intervence byla, jak sám přiznává, intervencí dodavatelem placeného lobbisty. Já se ho tím nechci osobně vůbec dotknout, ale je přece jasné, za koho a proč lobbistoval.

K jednání o obnovení kontraktu nás ovšem nepřivedla intervence, ale vědomí toho, že bez pokusu o smírné řešení bychom čelili arbitráži. A ta má výsledek vždy krajně nejistý. V té se totiž nehodnotí jen to, zda existovaly důvody pro vypovězení smlouvy, ale také to, zda stát postupoval stejně důsledně a přísně i v jiných kontraktech s jinými dodavateli. Při obnovených jednáních jsme deklarovali zájem se za určitých podmínek ke kontraktu vrátit. Nebyl to ale závazek. Vždy to byla jednání o této možnosti a tato jednání teprve vyústila podepsáním nového kontraktu. A já vás ujišťuji, že v průběhu těchto jednání za obnovení kontraktu u nás lobbistovala celá řada dalších, včetně rakouských a amerických diplomatů. Bylo by však naprosto naivní domnívat se, že těmto lidem šlo v první řadě o dobrou pověst republiky.

Vláda nakonec obnovení kontraktu jednohlasně schválila a já si nedovedu představit, že by některý z jejích členů hlasoval pro, kdyby byl informován o nekalých praktikách, které se měly odehrávat během vyjednávání. Já jsem takové informace rozhodně neměla.

K výsledné ceně, za kterou jsme se nakonec zavázali těch 107 kusů transportérů Pandur odebrat, je třeba podotknout, že jsme vycházeli nejen z technických parametrů vozidel, ale též z jednotkové ceny za vozidla, kterou dojednala vláda Jiřího Paroubka. Chci připomenout, že jsem to nebyla já, kdo odsouhlasil, aby jedním z požadavků na obrněné transportéry byla jejich schopnost plavat. A právě tento absurdní požadavek nejen že celý kontrakt prodražil, ale svým způsobem předem určil i vítěze tehdejšího tendru.

Abychom nebyli napadeni ostatními výrobci obrněných vozidel, kteří na

základě těchto absurdních požadavků - a tím míním ten požadavek na schopnost plavat - v tendru neuspěli, museli jsme u nich zůstat. V celkové ceně nového kontraktu se pak odrazil požadavek armády na větší zastoupení lépe vybavených, a tím i dražších vozidel, než tomu bylo u původního kontraktu. Jinými slovy, armáda se vzdala především vozidel v základní verzi, což vedlo k tomu, že cena za zhruba polovinu vozidel je vyšší než polovina částky původní. I tak jsme ale ministerstvu a především státu ušetřili více než 6 mld. korun.

Tyto prostředky se nám uvolnily k tomu, abychom mohli řešit další velmi naléhavou operační potřebu naší armády. Už od roku 2005 armáda plánovala nákup transportních letadel, která by nahradila pět kusů dosluhujících letadel Antonov 26, kterým končila v letech 2009 až 2011 životnost. Bylo nutné je vyřadit z provozu. A znovu se dostávám k absurdním rozhodnutím předchozích vlád. Namísto nákupu letadel, která byla naprosto nezbytná pro vojenskou přepravu na střední vzdálenosti, ale také pro soběstačnost při řešení případných mimořádných situací, alokovala veškeré prostředky do nákupu transportérů, u nichž jsou možnosti použití velmi omezené. Využití nabídky na nákup čtyř letounů CASA C-295M ve spojení s výměnou jednoho tohoto letadla za pět kusů nepotřebných letounů L-159 bylo proto logickým řešením blížící se situace, kritické situace v oblasti vojenské letecké přepravy.

Zásadní roli v tomto kontraktu představovala možnost prvního uplatnění pro nepotřebné letouny L-159, které jsou mimochodem dalším pomníkem vojenských zakázek z předchozí éry. Jen na jejich konzervaci a uskladnění vynakládá armáda každoročně desítky milionů.

Nákupem letounů CASA jsme takřka na poslední chvíli zabránili situaci, kdy by naše armáda nebyla mobilní a na běžnou leteckou tzv. taktickou přepravu by si musela najímat cizí letadla. Nikdy jsme ovšem netvrdili, že nákupem letadel CASA je potřeba armády plně pokryta. Současně s tímto nákupem jsme počítali, že letecký park české armády pro strategickou přepravu, tedy přepravu na delší vzdálenosti, doplní použité americké letouny C-130 Herkules a o darování těchto letadel jsme vyjednávali se Spojenými státy.

Já nevím, proč ta jednání zatím nebyla úspěšná. V každém případě jsme se nákupem letadel CASA vyhnuli mezinárodní ostudě, když to trošku přeženu, kdy bychom se do misí namísto letadel přepravovali kolovými obrněnými transportéry. A to byla zřejmě varianta, se kterou počítala Paroubkova vláda.

Dámy a pánové, za mého působení na Ministerstvu obrany jsme bez výběrového řízení nakoupili první lehká obrněná vozidla, o kterých jsem mluvila, a letouny CASA. Není to tedy žádný sáhodlouhý výčet či obrovský nárůst, o kterém tak rádi hovoří poslanci opozice. Ve skutečnosti jsme

pouze řešili kritickou situaci naší armády, do které ji přivedla předchozí vláda sociální demokracie tendrem na nákup obrněných transportérů, který ve skutečnosti ani žádným tendrem nebyl, neboť o vítězi bylo rozhodnuto již samotným zadáním.

Já osobně jsem se žádných jednání o nákupu lehkých obrněných vozidel, o obnovení kontraktu na dodávku kolových obrněných transportérů či o nákupu letadel CASA nikdy nezúčastnila. Nic takového ostatně nebývá zvykem. Tyto nákupy měli na starosti příslušní náměstci, kteří měli ode mne pokyn, že veškerá jednání musí být vedena přímo v budově ministerstva, aby se tak zabránilo jakýmkoli soukromým jednáním po hospodách a jinde. Samozřejmě nemohu vyloučit jejich případné osobní selhání. Pokud by se takové selhání objevilo, ručím za to, že bylo okamžitě předáno příslušným orgánům, a podobných šetření nebylo málo. Policie prověřovala snad každou zakázku, kterou ministerstvo dělalo, protože na každou z nich často i ze strany čtenářů novin bylo podáno několik trestních oznámení. Věc byla pokaždé uzavřena stejně: žádné podezření se neprokázalo. Jedna věc je totiž vršit všelijaká mlhavá prohlášení o nekalostech či podezřelých okolnostech a druhá věc je přinést skutečné důkazy.

Co se naopak objevit, dokázat, zdokumentovat podařilo, byly černé fondy na Generálním štábu a rozsáhlá korupce na vojenských ubytovacích správách. To jsou reálné kauzy, které policie vyšetřila, tedy ne že byla neschopná a bezmocná. Policie vyšetřila a tyto kauzy jsou už před soudem, kde stojí obžalovaní. A opět mi nezbyvá než připomenout, že skutky, ze kterých jsou obvinění, se staly v době, kdy v této zemi vládla sociální demokracie.

Dámy a pánové, to jsou fakta, na kterých nemůže změnit ani sebedelší řečnění nikoho z přítomných na této mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny. Za svoláním této schůze může být jen krátká paměť navrhovatelů, nebo, a to mnohem spíše, jejich sázka na nedostatek informací a krátkou paměť nás všech ostatních.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Slovo má pan Sobotka. Faktické nejsou v tomto případě přípustné. Nemůžu vám dát faktickou. (Reakce na žádost ze sálu)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych skutečně chtěl jenom připomenout, že je škoda, že nevedeme řádnou rozpravu v rámci schůze Poslanecké sněmovny a že je zde snaha zabránit tomu, aby vůbec byl schválen program schůze Poslanecké sněmovny. Prostě proto, že tím pádem většina členů této Sněmovny nemůže vystupovat. Bohužel.

Já jsem samozřejmě dostal celou řadu vzkazů pro paní místopředsed-

kyni Parkanovou od členů poslaneckého klubu sociální demokracie. Nestihnu je tady všechny tlumočit. Ale chtěl bych poznamenat jednu důležitou věc. A už jsem tady o tom dnes hovořil. Byly tady různé vlády. Byly tady vlády, ve kterých byla i KDU-ČSL. Paní Parkanová tady byla v Poslanecké sněmovně mimo jiné také za KDU-ČSL. Dnes je tady za TOP 09. To je její věc, já jí do toho nechci samozřejmě hovořit. Je to věc jejího osobního rozhodnutí, jak často a kdy střídá politické strany. Ale KDU-ČSL byla koaličním partnerem vlády sociální demokracie v letech 2002 až 2006. To období, které zde paní Parkanová kritizovala, bylo prostě toto období. Já si myslím, že není možné, aby zde paní Parkanová hovořila o jakési vládě sociální demokracie, ona, která byla členkou KDU-ČSL. (Potlesk poslanců sociální demokracie) Byla sem volena za tuto politickou stranu a bude spoléhat na to, že lidé nemají paměť.

Já si myslím, že lidé paměť mají. Já si myslím, že to vystoupení by bylo vynikající před vyšetřovací komisí, protože pak by bylo možné také klást otázky. A chtít odpovědi. Od toho je také vyšetřovací komise. Myslím si, že bude dobře, jestliže si paní místopředsedkyně Parkanová své vystoupení schová. Protože pokud se rozhodneme zřídit komisi, tak se jí určitě do této komise bude hodit, až ji komise stejně jako všechny ostatní ministry obrany, kteří tady byli v minulých letech, pozve a požádá je, aby ze svého pohledu zhodnotili to, co se dělo na Ministerstvu obrany.

Paní Parkanová zde hovořila o tom, že svěřila kompetence náměstkům. No jistě, ministr nemůže dělat úplně všechno. Ale podívejme se na to, jak dopadli ti náměstci. Kdyby zde nebyla investigativní akce Mladé fronty Dnes, tak pak Kopřiva je možná ještě pořád náměstkem na Ministerstvu obrany. Maximálně by ho nahradil pan Severa. Jak jsme viděli na různých fotografiích a jak jsme si přečetli v novinách, žádná velká změna by to nebyla, protože podle údajů Mladé fronty Dnes pan Kopřiva i pan Jindra spoléhali na to, že v případě odchodu pana Kopřivy pan Severa celou věc dokončí. To je přece jasná záležitost!

Podívejme se na pana Bartáka. Pan Barták byl také náměstkem na Ministerstvu obrany. Pokračuje v kariéře na Ministerstvu financí, a dokonce má na starosti finančně analytický útvar, který hlídá praní špinavých peněz! To je pan Barták, který byl náměstkem na Ministerstvu obrany, byl ministrem na Ministerstvu obrany a dnes je náměstkem na ministerstvu financí. Podívejme se například na pana Šmerdu. Pan Šmerda byl náměstkem na Ministerstvu obrany, byl ředitelem kabinetu paní Parkanové a dnes je náměstkem na Ministerstvu dopravy. To znamená, zdá se, že v kádrových předpokladech této vlády a v kádrových kritériích této vlády je působení na Ministerstvu obrany bonusovým bodem.

Jak potom máme věřit prohlášením o boji s korupcí? Jak máme věřit tomu, že tato vláda prohlašuje, že zatočí se špatnými poměry na Ministerstvu

obranu, když všichni, kdo působili na Ministerstvu obrany, tak dnes vesele pokračují ve svém působení v aparátu této vlády?

To je ten problém, proč chceme hovořit o celém období! Zdůrazňuji znovu, o celém období 1993 až 2010, padni komu padni. Proberme všechny nestandardní zakázky, dejme na stůl všechny informace, ať se v tom komise rozebere a připraví komplexní zprávu, veřejnou zprávu pro Poslaneckou sněmovnu a pro občany.

A ještě jeden vzkaz z našeho poslaneckého klubu. Já vím, že paní Parkanová tady měla připravené expertní vystoupení. Hovořila o detailech, ale musím říci, že detaily příliš nezajímají ani hasiče, ani zdravotní sestry, kterým tato vláda bere 10 % z platu jenom proto, že na to nemá peníze. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli neviduji už nikoho dalšího přihlášeného. Končím pro tuto chvíli rozpravu, respektive tuto část.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 6. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen. Prosím, abyste si sedli do lavic a začali se soustředit na hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? (Hlasy z řad poslanců ČSSD.) Pro pořad schůze. Kdo je proti? (Výkřiky z lavic poslanců ČSSD.)

V hlasování pořadové číslo 2 z přihlášených 180 pro 77, proti 91, zdrželi se 3, nehlasovalo 9. Tento návrh byl zamítnut. Pořad schůze nebyl schválen.

V tuto chvíli vyhlašuji technickou pauzu pět minut (aby mohlo být nastaveno zařízení pro pokračování přerušené 5. schůze).

(Schůze skončila ve 12.41 hodin.)